

hold, hvorefter her er Tale. Den Ret, som hidtil har været tilstaaet Kunstnerne ved Akademiet, til selv at have en væsentlig Indflydelse paa Valget af de Mænd, ved hvem Kunstnerlivet skal udvikles og Kunsten ledes, vilde det være ubilligt at fratage dem som en Slags Vederlag for den større Understøttelse, der fra Statens Side nu begjæres til Kunstakademiet. Det er af den ærede Minister ved Sagens første Behandling som en væsentlig Grund til den Forandring, der er foreslaaet, bemærket, at en Forsamling, som supplerede sig selv ved Valget, let kunde ledes til at gaae i en bestemt enkelt Retning, som ikke kunde være gavnlig for Kunstens Udvikling, men det staaer for mig saaledes, at en saadan Mangel, og maaskee endog saa i en høiere Grad, kunde finde Sted, naar Indstillingsretten henlagdes umiddelbart til Ministeren. Er Ministeren en kunstkyndig Mand, saa vil han let selv høre til en enkelt bestemt Retning eller Kunstskole, og det er da rimeligt og sandsynligt, at han ved Valget af de Mænd, som skulle lede Underviisningen, vil tage væsentligt Hensyn til, at det er Mænd, der ere af den samme Kunstskole og samme Kunstretning som han; er Ministeren derimod en Mand, der ikke selv er kunstforstandig, saa vil han neppe lade sig lede af hvad Fleertallet af Akademiets Professorer foreslaaer, men vil lettere lade sig lede af den Retning, hvori den til enhver Tid herskende Mode forlanger, at Kunsten skal udvikles. Det forekommer mig ikke at være hensigtsmæssigt, saaledes at paahyde Ministeren et Ansvar, som han i Reglen vanskelig vil kunne fyldestgjøre. Jeg troer, at man i denne Sag maa see bort fra, hvem der i dette Øieblik er Kultusminister; jeg har den Tro, at den høitæredede nuværende Kultusminister ogsaa i denne Retning er ualmindelig forstandig, og at han altsaa vil kunne træffe gode Valg, have et uhiblet Blik for, i hvilken Retning Kunsten bør udvikles; men jeg troer ikke, at man ved at fastsætte en Regel bør gaae ud fra det Ualmindelige, og jeg vilde ansee det for meget uheldigt, om andre Ministere, som ikke forstod sig paa Kunsten eller havde Interesse for Kunstnerlivet, skulde have Myndighed til at tage Bestemmelse om, ved hvilke Mænd Kunsten skal ledes, og ved hvilke Mænd Kunstnerlivet

skal udvikles. Jeg vil derfor, som sagt, anbefale, at man vedtager de tvende nævnte ærede Herrers Forslag, men dog med den Forandring, jeg i mit Underændringsforslag har tilføjet mig at foreslaae. Jeg skal imidlertid endnu gjøre den Bemærkning, at forsaavidt det Underændringsforslag, som er stillet af den ærede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet, og som jeg først har seet idag, vedtages, saa vil det Underændringsforslag, jeg har stillet, blive overflødig, idet der i den ærede Ministers Underændringsforslag ikke indeholdes noget Forslag til Forandring i den hidtil bestaaende Tilstand; Forslaget lyder jo saaledes, at Antallet af Professorerne skal indskrænktes ved indtrædende Vacance til 3, dog saaledes at den nye Ansættelse kan finde Sted ved hveranden Vacance, men hvorledes Ansættelsen skal skee, om den skal skee saaledes, at Indstillingsretten fra Akademiet bortfalder, derom staaer der ikke Noget i Forslaget, og jeg antager derfor, at det er en Selvfølge, at Tilstanden i saa Henseende, da der Intet staaer derom, maa blive uforandret saaledes, som den nu er. Jeg beklager forøvrigt, at den ærede Minister ikke er tilstede, han vilde da kunne give Oplysning om, hvorvidt det, som jeg har ytret nogen Tvivl om, virkelig er den ærede Ministers Mening, at Indstillingsretten skal vedblive; thi hvis det er Meningen af Forslaget, skal jeg, for det Tilfælde, at Ministerens Forslag vedtages, tage mit Forslag tilbage.

Formanden: Jeg skal tillade mig at gjentage, hvad jeg allerede gjorde opmærksom paa ved Forhandlingernes Begyndelse, nemlig, at forsaavidt Kirke- og Underviisningsministerens Underændringsforslag vedtages, maa det af det ærede Medlem stillede Underændringsforslag af sig selv bortfalde, fordi der da ikke er noget Sted i Loven, hvortil det kan knyttes.

Ordfører: Det, forekommer mig, at den Genfibighed, som efter den ærede sidste Talers Formening muligvis kunde gjøre sig gjældende, naar Kirke- og Underviisningsministeren skulde indstille og Kongen udnævne Professorerne ved Akademiet, vil accurat i samme og maaskee i en høiere Grad komme til.